

partier herinde – er, at vi har en grundlæggende tro på, at kommunerne ønsker at gøre det godt og også kan gøre det godt. Det er jo derfor, vi ikke har haft den der meget store modstand imod at lægge en mængde nye opgaver ud til kommunerne. Vi tror faktisk på, at de kommunale repræsentanter, som er dem, der er de direkte første valgte for borgerne og er dem, der er tættest på borgerne, har en meget, meget stor interesse i at kunne vise borgerne i den kommune, de bor i, at de faktisk kan løfte opgaven. Der er større synlighed om den enkeltes behov, når det foregår så lokalt som muligt. Det er meget nemmere for naboer og venner og såmænd også lokalpresse at kunne se, at en person ikke får den hjælp, der er nødvendig, og gå til de lokale politikere, der så har et meget stort ansvar for at gøre noget ved det.

Men andre har haft den tro, at kommunerne ikke ville kunne klare opgaven. Nogle har haft den tro, at kommunerne i fremtiden ville være for små til at kunne løse opgaverne. Der synes jeg egentlig, at den proces, der har været det sidste godt halve år i kommunerne, jo må modbevise eller i hvert fald gøre nogle af de skeptikere til skamme, der har sagt, at kommunerne ville blive for små.

For der har været én grundlæggende ting, der er gået igen med hensyn til kommunernes arbejde med kommunalreformen, og det er, at de har gjort sig større, end vi nogen sinde havde drømt om at de ville. Det har de gjort af egen drift, det har de gjort ud fra eget ønske, og så skal de selvfølgelig også have mulighed for at gøre det. De er blevet større og stærkere, end vi havde troet, da vi lavede aftalen om en kommunalreform tilbage i sommeren 2004, og det er jo endnu mere med til at understrege sandsynligheden for, at kommunerne rent faktisk vil kunne løfte de opgaver, som de får tilført i forbindelse med reformen.

Kl. 11.40

Man kan også omvendt sige, at hvis Folketinget så nu, efter at kommunerne har været igenem alt det arbejde, kom og sagde: Ja, ja, fint, at I har lagt jer sammen og også gjort jer så store, som I nu har, måske større end man i nogle områder synes er godt, og så tager vi i øvrigt nogle af de opgaver fra jer, som var baggrunden for, at I har gjort jer så stærke og så store, så tror jeg nok, at det ville skabe noget af en frustration i de kommunale rækker, som jeg ikke synes nogen kan være tjent med.

Der er politikere herinde, der stadig væk argumenterer og siger: Det er fint, nu har vi lavet forlig om inddelingen, og det er fint, at kommunerne har gjort sig så store, den del af det siger vi ja tak til, og så siger vi i øvrigt til de samme kommuner: Men nogle af de opgaver, I har fået, tager vi lige fra jer. De politikere skulle måske lige tænke over, hvad det vil afstedkomme, mere end én gang. Men det kan selvfølgelig også bygge på et håb om, at flertallet er intakt og afviser forslagene. Så kan der jo være en vis form for logik i det.

Så vil jeg lige beskæftige mig mere specifikt med de lovforslag, vi jo har til første behandling, først L 68 om de nye kommuner. Jeg har været lidt inde på det, men noget af det, der jo er kendetegnende ved den måde, den kommunale inddeling nu er sket på, er, at den er vokset op nedefra.

Det har været meget vigtigt for Dansk Folkeparti, at kommunerne selv fik mulighed for at definere, hvordan de mente inddelingen skulle være. Derfor er det også meget tilfredsstillende, som det også tidligere har været nævnt fra andre ordføreres side heroppefra, at det er ganske få steder, vi nu har siddet i den sidste fase og skullet vurdere, om protester fra lokalområder havde en vægt, der gjorde, at vi skulle intervenere i den proces, der er foregået.

Hovedsigtet, hovedbilledet, er jo, at det er fantastisk flot så mange kommuner, der har løst opgaven helt selv. Der er nogle hjørneproblematikker, hvor vi får folkeafstemninger til afklaring af, hvad der skal ske, områder, hvor det jo er kendetegnende, at selv om man tager et sogn eller to ud, som får lov til at gå til en nabokommune, ødelægger det ikke noget for den kommune, de går fra. Der synes vi faktisk, det er flot, og vil også gerne kvittere for, at der er flere partier bag de tanker. Det er flot, at man der tillader, at de enkelte dele af sådan en lokalbefolkning får mulighed for selv at vælge også her i slutfasen.

Der er fire steder, hvor der har været hængepartier, fordi opgaven simpelt hen ikke er blevet løst. Der har der været enighed om at få det løst på bestemte måder. Det har tidligere været nævnt hvordan, så det vil jeg ikke gå nærmere ind i.

Der har så været nogle områder, hvor der har været lidt større knuder eller sagt på en anden måde: Hvis man skulle imødekomme nogle af de protester, der ligger, så vil det involvere flere kommuner i en løsning af det. Der har vi ikke i den forligskreds, der er omkring det, følt os